

DOMOVINA

Prilaga vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne prispevka ter od vsake petiti-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Celje — Dunaj.

Tacega veselja že dolgo ni bilo v nemškem taboru, kakor minuli teden, ko je državni zbor zavrgel celjsko postavko. Iz te malopomenljive stvari, naredili so veliko zmago. V njej vidijo napredek nemškega mišljenja in zavednosti. V svojih razgretih možganih se že domišljajo, da se povrnejo časi, ko so Nemci sami vladali v Avstriji.

Nemški listi sedaj dokazujejo, da je vlada dolžna že s prihodnjim letom opustiti dvojezično gimnazijo v Celji. V graški „Tagespost“ neki poslanec razklada misel, da morajo ne le Nemci, temveč tudi druge narodnosti, katerim je kaj na ustavi, delati na to, da se odpravi dvojezična gimnazija iz Celja. Tako modrovanje je smešno in kaj tacega more trditi jedino kdo, ki vzlic temu, da je državni poslanec, ne pozna vseh določeb ustave.

Član XIX državnih temeljnih zakonov zahteva narodno enakopravnost v šoli in v uradu. Po tem članu imamo štajerski Slovenci ravno tako pravico do slovenskih srednjih šol, kakor Nemci. Sklep državnega zbora, s katerim se odklanja celjska postavka, naravnost nasprotuje duhu avstrijske ustave. Če tudi je želeti, da se vlada ozira na sklepe in resolucije državnega zbora, vendar vladi noben prijatelj ustave ne bode zameril, če se glede celjske postavke ne ozira na sklep zbornice poslancev, ker je ta sklep največja zaušnica ustavi. Tudi državni zbor nima odločevati o osnovi in odpravi srednjih šol, temveč je to stvar krone in vlade. Proračun se dovoli za vse srednje šole vkupe, ker se o vsaki postavki sproti ne glasuje. Državni zbor je s svojim sklepom to skupno svoto proračuna za srednje šole ponižal za tisto svoto, ki je določena za celjsko gimnazijo, to utemeljuje s tem, da je dvojezična gimnazija v Celji nepotrebna. Če pa vlada more shajati s

ponižano svoto in obdržati dvojezično gimnazijo v Celji; se s tem pač malo prezira sklep državnega zbora, a naravnost protustavnega postopanja se pa vlada še dolžiti ne mora. Sicer pa Nemci sami niso vselej tako natančni glede tega, kako se gospodari z državnim denarjem. Leto za letom imamo že velike državne prebitke, a vendar gospodje, ki se sedaj toliko izpodtikajo nad tem, če bi vlada 12 000 gl. porabila za dvojezično gimnazijo v Celji, ko jih državni zbor za to ni privolil, ne zahtevajo natančnega obračuna, kako se gospodari z blagajničnimi preostanki. Ko je v Toplicah na Češkem se osnovalo okrajno sodišče proti volji večine češkega deželnega zbora, so tudi molčali sedanji varuhi ustave in parlamentarnih pravic.

Sicer se pa ne sme puščati iz vida, da sklep državnega zbora ne izraža pravega mnenja večine zbornice poslancev. Slučajno se je bilo primerilo, da so ta dan na narodni nasprotnici imeli za jednajst glasov večina. Vsa zbornica poslancev šteje 353 poslancev, a pri dotični seji jih je bilo samo 209, torej jih je manjkalo 146, katerih velika večina ne odobrava sklepa državnega zbora.

Vsekako pa moramo izreči svoje obžalovanje, da nekateri poslanci tako malomarno opravljajo svojo dolžnost. Po našem mnenju je slednji poslanec dolžan biti v zbornici, ako ga morda bolezen ali kaki drugi taki zadržki ne zadržujejo. Kdor pa nima časa, naj se pa ne sili v politično življenje. Ravno sedaj se govori o osnovi jugoslovanskega kluba. Mi smo z veseljem pozdravili to misel. Ta klub bode pa imel veljavo samo, ako bodo njega člani ob glasovanjih polnoštevilno na Dunaji in se ne bode več dogodilo to, da bode pri seji le eden dalmatinski poslanec, Galičanom že ne moremo toliko zameriti, če jih ni bilo vseh pri glasovanju. Naše politične vezi z njim niso tako tesne, in Rusini so pa imeli baš božične praznike. Ob takem času

pa nikdo ne hodi rad od doma. Govori se, da je bil grof Hohenwart opozoril grofa Badenija, naj ne sklicuje drž. zbor pred pravoslavnimi božičnimi prazniki, ker ni gotov večine, a ga ta ni poslušal.

Da-si se dvojezična gimnazija v Celji še ne odpravi, vendar je izid glasovanja o tej stvari za nas Slovence hud udarec. Slovenci imamo še dosti drugih teženj glede srednjih šol. Zahtevamo že dolgo, da se tudi na višji gimnaziji dovoli slovenščini več prostora in da se tudi ondu vpelje za nekatere predmete slovenski učni jezik. Vlada tem našim željam ni naklonjena. Tem manje je upati, da bi se nanje ozirala, če je pri glasovanju o celjski postavki uvidela, da državni zbor tudi ni naklonjen našim težnjam.

Kako si bode vlada pomagala v bodoče glede celjske dvojezične gimnazije, ne vemo. To je gotovo, da bodo Nemci leto za letom ponavljali svoja napade proti dvojezični gimnaziji, dokler bo ta postavka v proračunu. Ponavljati bodo predlog, da se ta postavka iz proračuna izbrise. Temu se pa vlada lahko izogne. Dvojezično gimnazijo naj spoji z nemško. Za slovenske vsporednice se potem ne bode posebej navajal znesek v proračunu in Nemci ne bodo mogli predlagati, naj se ta znesek črta. Prestavijo naj se pa iz Celja ob jednom profesorji, ki se odlikujejo po svojem nasprotju do Slovencev in vodstvo gimnazije naj se izroči možu, ki bode jednako pravičen obema narodnostima. Jedno ali dve leti bode potem še kak poslanec o celjski gimnaziji pri proračunski debati govoril, potem bode pa mir.

Veselje Nemcev zaradi sklepa glede celjske dvojezične gimnazije ni bilo dolgo. Dva dni pozneje je državni zbor sklenil resolucijo, naj se prizna češki šoli na Dunaji pravica javnosti. Ta resolucija je Nemce potrla, kakor bi jih bil kdo z mrzlo vodo polil. Sedaj je bilo jasno, da državni zbor ne stoji na stališču, da se v nemških me-

LISTEK.

Knjige družbe sv. Mohorja za leto 1896.

(Konec.)

6. Koledar družbe sv. Mohorja. Za navadno leto 1897.

Koledar ima poleg navadnih koledarskih stvari in imenika udov tudi mnogo zabavnega v drugem delu. Na prvem mestu tega dela bemo prelepe pesmice naših nadarjenih pesnikov pod naslovom „Sijonski glasovi“. Že v koledarju prejšnjega leta nam je obetal odbor, da nas letos razveseli z neko posebno vrsto pesmic, in res, sedaj jih imamo pred seboj. V vseh so krasne misli obdane z lepo, dovršeno pesniško obliko. Da, takih pesmic smo pogrešali verni Slovenci in jih še pogrešamo; zato pa želimo, da nas vrli naši pesniki še mnogokrat razveselijo z lepimi pesmicami te vrste.

V drugem spisu „Kaj je v Rimu o božiču lepega“ nas povede pisatelj dr. Mihael Opeka v

večno mesto, v Rim ter nam prav mično pripoveduje zgodovino sv. Bambina, majhnega Jezusa, ki leži v jaslicah v cerkvi sv. Marije Velike, katerega verno ljudstvo posebno v božičnih dneh prav rado časti. Poleg tega nam še opisuje več drugih slovesnostij, ki se vršijo v različnih cerkvah večnega mesta.

V naslednji povesti „Stričeva dedščina“ najdemo zopet veliko lepih nauk, katere nam podaja pis J. Klemenčič po krojaču Silvestru Iglar. Sil. Iglar se je v mladosti pridno učil krojaškega dela, prehodil pozneje tudi dokaj sveta ter se končno povrnil v domačijo, kjer se je oženil s pridno deklico, s katero je živel prav srečno in zadovoljno. Nakrat pa mu umrje bogat in skop stric v Trstu in on kot jedin dedič dobi njegovo veliko premoženje. A s tem mu tudi zgine mir srca. Vedno ga skrbi, kaj bi z denarji počel in ali jih ni stric po krivem potu si nakopičil. Hoče se torej rešiti teh skrbi ter ustanovi sirotišče, kamor so se zatekali ubožci in imeli brezplačno postrežbo. Sedaj se je še le zopet povrnil prejšnji mir v njegovo srce in prejšnja zadovoljnost je vladala zopet med zakonskima. To je

kratek zapopadek te jako podučljive povesti. Kaj ne, pač marsikteri bogatin, ki je v enakem položaju, kakor je bil naš krojač po smrti stričevej, mora vzdihniti: Da res, odkar sem bogat, nimam več pokoja, ne več mirne vesti. Vse veselje je zginilo, mir je šel iz srca. Vendar pa še lahko najde pomoček, katerega mu pokaže v naši povesti blago obnašanje krojača.

Nadalje beremo v koledarju tudi životopis Frančiška Kosar-ja, moža, kateri je gotovo vsakemu Slovincu znan. Životopis tega blagega duhovnika-pisatelja nam je podal tudi že preč. g. kanonik dr. Križanič v „Sl. G.“, in pozneje v ponatisu v posebnej knjigi, in je bil tudi v „Il. nar. kol.“, vendar gotovo niso imeli še vsi Slovenci prilike ga brati, zato pa je odbor prav pogodil, da je vsprejel ta životopis, da seznaniti tudi še ostale Slovence z zaslužnim možem, katerega življenje je bilo izgledno in polno dobrih del, katerih bogat sad gotovo sedaj vživa v nebesih.

V naslednjem spisu nam prav mično pripoveduje pisatelj Pankracij Gregorec narodno pripovedko o cerkvi Matere Božje na Ptujski Gori, katero mu je povedal sivolasi siromak.

stih ne smejo snovati slovanske šole, ako so potrebne. Z vsprejemom te resolucije je tudi sklep glede celjske postavitke zgubil polovico na svoji veljavi. Znamenito je pa, da tisti listi, ki so popred toliko naglašali, da morajo stranke siliti, da se bode vlada ozirala na sklep državnega zbora glede celjske postavitke, nič ne naglašajo, da je treba skrbeti, da izvede tudi to resolucijo, ko vendar ta resolucija bolje izraža pravo mnenje državnozbornske večine in tudi ne nasprotuje ustavi. Vse navdušenje za veljavo in ugled parlamenta je pri Nemcih nakrat zginilo, ko gre za Slovane. Izražajo celo bojazen, da bi vlada ne ustregla želji, katero je izrekel parlament. Očitno je torej, da Nemcem ni dosti na veljavi državnega zbora, temveč samo na zati-ranji Slovanov. Če bode ta resolucija imela kaj uspeha ne vemo. Govorilo se je, da vlada hoče češki zasebni šoli na Dunaji priznati pravico javnosti. Če je to res, se bode lahko sklicavala na to resolucijo. Vsekako je pomenljivo, da je državni zbor priznal potrebo slovanskih šol na Dunaji. S tem je priznal, da Dunaj ni čisto nemško mesto, temveč prestolica mnogojezične države, kjer morajo biti tudi nemški jeziki enakopravni. Dunajske Čehe bode gotovo ta resolucija bolje vzpodbudila v boju za njih narodne pravice. Posledica temu bode, da se bode vedno bolje videlo, da Dunaj ni čisto nemšk in bodo s tem morali računati merodajni činitelji. Nasprotniki slovanstva bi bili radi preprečili to resolucijo, a je niso mogli, to kaže, da njih sila ni tako velika, da bi mogli odločevati v Avstriji. Zato pa tudi zaradi poraza v celjskem vprašanji nimamo strahu. Ko bi Nemci le hoteli vlado siliti, da opusti celjsko gimnazijo in bi morda predlagali, da se ministerstvo toži, bi s tem le sebi izpodkopali tla. Veleposestniki pod vodstvom Chlumeckega bi jih več ne podpirali, in pokazal bi se nepopravljiv propad mej tistimi, kateri so se slučajno skupaj našli pri vprašanji celjske gimnazije. Baron Chlumecky je pri glasovanji o proračunu glede dohodkov od kolekov se izjavil, da on stoji na stališču, da državni zbor nima glasovati o posamičnih postavkih temveč le o vsej usoti. Kronawetter, ki je predlagal, da se časniški kolek odkloni, je moral predlog tako uravnati, da se za dotično svoto ponižajo dohodki kolekov. Iz tega je jasno, da Chlumecky in tovariši ne bodo videli nobenega rušenja ustave, če se celjska gimnazija ohrani, da se le skupni proračun za srednje šole ne prekorači. Nemško veselje je torej bilo precej pre-zgodnje in je mogoče, da stvar postane osode-polna za Nemce same.

Prememba deželnozbornskega volilnega reda.

Naravna posledica volilne preosnove za državni zbor je, da se bode po vseh deželnih zborih oglašala zahteva, naj se tudi deželnozbornski volilni redi premene. Ravno tisti uzroki, zaradi katerih se je zahtevalo razširjenje volilne

pravice za deželni zbor, govore tudi za razširjenje volilne pravice za deželne zборе. Volilni redi za državne zборе so še bolj krivični in tesnosrčni, kakor je bil državnozbornski volilni red.

Že v kratkem času zborovanja pred novim letom, so se skoro v vseh sklicanih deželnih zborih slišale zahteve po spremeni deželnozbornskega volilnega reda. V nekaterih se je zahtevala le vpeljava neposrednih in tajnih volitev v kmetskih občinah, ker so tudi od tega zavisne neposredne in tajne volitve za državni zbor v skupini kmetskih občin in v peti kuriji. Reči pa moramo, da stranke v deželnih zborih niso pokazale dosti resne volje, da bi vlado prisilile, da bi se že letos za državni zbor neposredno volilo. Navadno predlagatelji niso prišli s točno izdelanimi načrti glede določbe volilnih krajev, in so le zahtevali, naj deželni odbor vkupe znesse vse potrebno gradivo. S tem se pa stvar že tako zavleče, da se pravočasno rešiti ne da. Češkemu deželnemu zboru je bil predložil deželni odbor točno izdelan načrt zakona za vpeljava neposrednih volitev. Ko je pa stvar prišla na dnevni red, pa niti Mladočehi, ki so že toliko govorili in pisali za neposredne volitve, niso siliti, da bi se vpeljalo že za letošnje državnozbornske volitve. Trdili so celo, da je to zaradi tehničnih težav nemogoče. V največ deželnih zborih se je stvar končala s kako nedolžno resolucijo.

Le prejasno je bilo, da bodo z volilno preosnovo v deželnih zborih jednake ali pa še večje težave kakor so bile z volilno preosnovo v državnem zboru. Stranke niso zanje, še celo mnogi tisti poslanci, ki govore za neposredne volitve ali pa za razširjenje volilne pravice, goje v srcu tajno željo, da bi le dolgo vse po starem ostalo, ker so tako njihovi mandati še najbolje zagotovljeni. Za premembo deželnozbornskih volilnih redov so samo zategadel, ker se drugače boje priti ob zaupanje pri svojih volilcih.

V nekaterih deželnih zborih so se stavili dalje segajoči predlogi. Nekateri teh predlogov tudi izvirajo prav iz arca svojim predlagateljem, kolikor moremo sklepati iz političnega položaja in političnega mišljenja predlagateljev samih.

Za nas je najvažnejše, kakšni predlogi so se stavili v štajerskem deželnem zboru. Štajerski deželnozbornski volilni red je eden najkrivičnejših, samo moravski, šleski in isterski se morejo primerjati z njim, kajti na Moraviji v Šleziji in Istri gospodari vsled krivičnih volilnih redov nemška oziroma italijanska manjšina nad slovansko večino deželnega prebivalstva. Na Štajerskem je tretjina prebivalstva slovenska. Pri pravičnem volilnem redu bi morali Slovenci imeti tudi tretjino deželnih poslancev in deželnih odbornikov. Od 60 poslancev bi moralo biti 21 slovenskih in od 6 deželnih odbornikov 2 slovenska. V resnici pa imamo Slovenci samo osmino poslancev, to je izmed 63 osem, deželnega odbornika pa nobenega ne. Večina prebivalstva štajerske vojvodine so kmetje, a vendar se je kmetski skupini dalo samo 23 poslancev. Deželni zbor torej zastopa le koristi mest in

veleposestnikov. To se je že večkrat pokazalo, zlasti pa vselej, kedar je bil govor o potrebi lovskega zakona, ki bi se boljše oziral na kmetske koristi, varoval kmetske pridelke, ne pa le zajcev, srn in jelenov.

Letos so se v deželnem zboru stavili trije predlogi o premembi volilnega reda. Deželni odbor je predlagal, da se uvedo neposredne volitve, drugo pa naj ostane vse pri starem. Celoustno glasovanje je deželni odbor hotel pridržati. Ta predlog je prav tak, kakor smo ga mogli pričakovati od liberalne stranke.

Konservativci so prišli s predlogom, ki meri pred vsem na to, da se poskrbi boljše zastopstvo kmetskih koristij. To naj bi se doseglo na dva načina. Pomnože naj se mandati kmetskih občin in hkrati izločijo iz te skupine mnogi kraji, ki imajo značaj trgov ali pa industrijskih krajev. Ti kraji imajo jednake koristi z mesti, ne pa s kmetskimi občinami, uvrste naj se torej v mestno skupino. Nekateri teh krajev so liberalci uvrstili v skupino teh občin zategadel, da tako lažje vloje v tej skupini kak mandat, večji kraji so bili od nekdanj bolj liberalni, če tudi le v slabem smislu te besede. Drugi ti kraji so pač pred tridesetimi leti imeli še kmetski značaj, a od tega časa se je v njih industrija tako razvila, da so ta značaj popolnoma izgubili.

V nemškem delu štajerske kronovine bi se pomnožilo število poslancev kmetskih občin za 5. Kako bi se ondu volilni okraj na novo razdelili, kateri kraj se uvrste na novo v mestno skupino, to je za nas Slovence manje zanimivo, torej, o tem ne bomo govorili.

Na Dolenjem Štajerskem bi Slovenci dobili v kmetskih občinah dva nova poslanca. Celjski volilni okraj, ki sedaj voli dva poslanca, bi se razdelil v tri volilne okraje (sodniški okraj Celje, Konjice Šmarje in Laško-Vransko-Gornji grad. Ormoški sodniški okraj bi se pa pridružil ptuj-skemu volilnemu okraju, ki bi v bodoče volil dva poslanca namesto jednega, kakor ga voli sedaj. Iz celjskega mestnega volilnega okraja bi se izločile Brežice, kjer je mogočna nemškutarja in vanj bi se uvrstili št. Jurij, Vitanje, Šmarje, Lemberg, Vransko, Braslovce, Rečica in Trbovlje, ki so do sedaj volili s kmetskimi občinami. Slovenci bi potem imeli precej upanja, da zmagamo v tej skupini. Brežice bi s sedaj v skupino kmetskih občin spadajočimi kraji: Kozjem, Podsredo, Planino, Pilstajnom, Podčetrtkom, Sevnico in Rajhenburgom združili v nov mestni okraj, v katerem bi Slovenci imeli večino.

Štajersko veleposestvo voli 12 poslancev, ki so do sedaj vsi liberalci. Lastniki cerkvenih in fidejkomisnih posestev volijo konservativno, a njih glasove liberalni glasovi prevladujejo. Konservativno veleposestvo torej v deželnem zboru ni zastopano, ker so liberalci odklonili vsak kompromis. Zato pa konservativci zahtevajo, da se loči cerkveno in fidejkomisno veleposestvo od drugih veleposestnikov in se mu dasta dva poslanca, drugi naj bi volili 10 poslancev.

Temu spisu sledi „Pregled slovenske šmar-nične književnosti“, ktere ga je spisal pisatelj P. Bohinjec.

V spisu „Iz davnih dnij“ nam podaja pi-satelj Ivan Šubic zanimive črtice iz prazgodo-vine slovenske.

V nadaljnjem spisu nam opisuje pisatelj Sevničan življenje in delovanje za Slovence, posebno za slov. vojake toli zaslužnega majorja Andreja Komel pl. Sočebanec, moža, ki je prvi začel orati ledino na slov. vojaškem slovstvenem polju, spisujoč razne vojaške knjige v slov. jeziku.

Spis „O strelovodu“, spisal Fr. Hauptman je znanstvena razprava.

V spisu „Skrivnosti gospodinje Anke“ po-daja pisatelj Božidar Flegerič celo vrsto drago-cenih naukov našim gospodinjam. Da bi jih le tudi one rade prebirale in se po njih ravnale, koliko manj prepira bi bilo v hiši, koliko raz-prtij bi se zabranilo.

Slika „Spomin na staro mater“, ktero je spisal A. Koder, nas preseli v tisto srečno, bla-ženo dobo brezskrbne mladosti, ki smo še tekali po domačih logih.

Naslednji spis nam podaja životopise treh umrlih odbornikov Mohorjeve družbe, namreč preč. g. prelata in stolnega kanonika Andreja Alijančiča, stol. kanonika dr. Valentina Nemca in blgr. okrajnega šolskega nadzornika Gregorija Somerja. Vsi trije so bili vzorni delavci svojega stanu in vrli navdušeni narodnjaki.

Nadalje nam pripoveduje pisatelj Ivan Ste-klasa tri manj vredne slovanske pripovedi, preč. g. kanonik dr. Kržanič pa nam zopet podaja razgled po katoliških misijonih. Na koncu spisa je pisatelj tudi letos zopet obesil torbico za mi-lodare, kateri se pošljejo potem misijonarjem v tuje dežele. O Slovenci, ki vam še bije srce za Boga, za vero, ki še poznate ljubezen do bliž-nega, sezite prav globoko v žep in pošljite vsak po svoji moči svoje doneske v torbico, da tako tudi vi odkupite jednega ali drugega ubožčeka iz rok nevernih trinogov. Bodite zagotavljeni, da vaše dobro delo ne bo ostalo brez plačila, ampak vam bo bogato povrneno gori v nebesih!

Razun teh navedenih spisov še najdemo v koledarju tudi nekaj prav mičnih narodnih pesmic, proti koncu pa opis „Desetletno delovanje šolske

družbe sv. Cirila in Metoda“, spis „Nekateri ne-rodnosti po kmetih“, ktere ga naj naši kmetje pridno berejo in skušajo odpraviti v njem na-vedene nerodnosti, posebno voglarije in ponoče-vanje, kakor ponočna opravila, posebno metenje prosa; razun tega kratek pregled slov. posojilnic in hranilnic leta 1895. in nekaj gospodarskih drobtinic in ugank.

To je bogata vsebina letošnjega koledarja, s katero pač mora vsakdo biti zadovoljen.

K sklepu pregleda letošnjih Mohorjevih knjig še enkrat ponavljamo željo, da bi se šte-vilo udov te prekornostne družbe še povečalo, da bi knjige priromale v vsako hišo, kjer bivajo Slovenci. Oklenimo se neomahljivega stebra in neustrašljivega oznanovnlca sv. vere sv. Mohorja, ter se zatecimo v njega tabor in delujmo v slogi po znanem geslu: Vse za vero, dom, cesarja! Vivat, crescat, floreat družba sv. Mohorja!

Milovan.

Volilna pravica trgovinskih zbornic naj se odpravi, ker vsi člani trgovinskih zbornic volijo že tako v drugih skupinah. Zato naj se pa za veliko industrijo uvede posebna velika skupina. Če povemo še, da konservativci predlagajo, da se osnuje sedmo deželno odborniško mesto in uvedejo neposredne volitve v kmetški skupini, povedali smo vse glavne stvari predloga konservativcev.

Slovenci bodo ta predlog podpirali, ker je zanje ugodnejši nego sedanje razmere. Nemško-narodni in liberalni listi pa že kriče o napadu na nemštvo, dasi bi Slovenci še toliko ne dobili, kolikor nam gre. Imeli bi k večjemu 12 poslancev od 70, torej dobro šestino, namesto tretjino in jednega deželnega odbornika, dasi nam že pri sedanjem številu deželnih odbornikov gresta dva.

Potem je pa še Fürst v imenu narodnih Nemcev predlagal, naj deželni odbor izdela načrt deželnega zakona, po katerem dobita virilna glasova graški župan in rektor visoke tehniške šole. Nadalje naj se upeljejo neposredne in tajne volitve za kmetške občine, pomnoži število poslancev glede na število prebivalstva in davek, katerega plačuje in volilna pravica naj se razširi na tiste, ki je še nimajo. O tem predlogu ne moremo reči, je li dober ali slab, odvisno je vse le od tega, kako se odločijo podrobnosti. Le to moramo omeniti, da se nam ne zdi umestno, ozirati se na davke, ki jih ljudstvo plačuje. Država in dežela nimata dohodkov le iz neposrednih, temveč še tudi iz posrednih davkov; te pa plačujejo vsi in koliko jih kdo plačuje, se pa niti določiti ne da.

Ti predlogi so se bili izročili upravnem odseku. Ta pa je hitro končal svoje delo. Nasvetoval je, naj se stvar izroči deželnemu odboru, ki naj izdela načrt novega deželnozbornskega volilnega reda na podlagi neposrednih in tajnih volitev za kmetške občine, in pomnoži števila poslancev glede na število prebivalstva in na davke, katere plačuje. Nadalje naj deželni odbor premišlja, če ne bi kazalo razširiti volilne pravice na tiste kroge, ki je sedaj še nimajo. Za to so glasovali vsi poslanci.

S tem je stvar za sedaj končana, kajti zborovanje deželnega zbora se je prelozilo. Zaspala pa stvar ne bode več, kakor ni zaspala volilna preosnova v državnem zboru. Kako se reši, še sedaj ne vemo. Liberalni in nemško-narodni listi so vsi jedini v tem, da se ne sme ustreči željam konservativcev in Slovencev. Na drugi strani se pa govori, da merodajni krogi delujejo na to, da se izpolnijo nekatere slovenske želje. Seveda prevelikih nád na delovanje teh krogov Slovenci ne smemo staviti. Le toliko je gotovo, da stvari liberalni in narodni Nemci sami ne odločijo, ker nimajo potrebne dvetretjinske večine. Radi ali neradi se bodo pogajali s konservativci in Slovenci. Če Slovenci in konservativci ostanejo složni in odločni, bodo gotovo nekaj dosegli, naj se naši nasprotniki še tako jeze. Prepričali se bodo, da je minul čas, ko so sami odločevali in se je štajerska politika delala v uredništvu „Tagespošte“.

Jednakopravnost Slovencev v šoli, uradu in javnem življenju.

(Govor poslanca dr. L. Gregorčca v državnem zboru dne 5. decembra 1896.)

(Konec.)

Nemško-liberalna stranka je glasovala za člen XIX. in se je svetila vsled tega v luči svobodomiselnosti, toda ona ovira, da bi se ta člen uporabil tudi za Slovane, kakor sem že rekel. Jednako stoji stvar z gosp. ministrom za pravosodje. Tu v visoki zbornici, v odsekih, morda tudi v ministerskem svetu v navzočnosti ministerskega predsednika ga je najčistejša svobodomiselnost, toda praksa je vsa drugačna, tu velja zopet drugačno načelo. On ima na pr. to načelo, da ne dopušča, da bi napredovali slovenski uradniki na Spodnjem Štajarskem, da jih s tem odpravlja na Kranjsko, da je iztisnil iz ministerstva celó slovenskega dvornega svetovalca Abrama in na njega mesto postavil protislovenskega agitatorja Gertscherja. Še na neko posebnost bi opozoril. Komaj eno leto je v službi in umel je pozvati v ministerstvo sedem gospodov iz območja

višjega deželnega sodišča njegovega — to je precej — in večina njih so nemško-liberalni gospodje.

Jaz sem zahteval v svojem predlogu, njegova ekscelencija naj pozove sodne uradnike, da bi se natančno ravnali po obstoječih jezikovnih naredbah. Na to je rekel on: To se itak godi. Toda odkritosrčneje je govoril in se izrazil nasproti poslancu dr. Vašatyju, kakor je vedela poročati „Deutsche Zeitung“ od dne 30. oktobra 1896. Gosp. poslanec Vašaty je stavil jednako prošnjo, kakor jaz do njegove ekscelence, gosp. ministra pravosodja; vprašal je namreč, dali je njegova ekscelencija pri volji, da pozove podrejene mu oblasti, naj spoštujejo veljavne zakone, in na to je rekel njeg. ekscelencija: Tega ne morem, kajti v levici združeni nemški liberalci bi se nam kar razpršili kakor vrabci.

To dokazuje torej, da ima njegova ekscelencija neznanek respekt pred nemško-liberalno stranko, tak respekt, da si niti tega ni upal, da bi vnovič zaukazal nemško-liberalnim uradnikom, da morejo izvrševati obstoječe zakone in naredbe. S tem pa je tudi dokazal g. minister pravosodja, da tudi on ne sodi v to ministerstvo, in da bi prav za prav moral nehati biti pravosodnim ministrom isti hip, ko njegova ekscelencija, gosp. ministerski predsednik, resno misli s svojimi besedami, da hoče ustanoviti národni mir.

Gospoda moja! XI. zasedanje te visoke zbornice se naglo bliža svojemu koncu in mi Slovenci stojimo še vedno sredi neodločenega boja za svoj národni obstoj. Marsikateremu bi utegnili to potreti pogum; mene pa navdaja z občudovanjem. Kajti, ako se dviga mal, ubog, nesrečen národ, ako zastavlja vse svoje sile, ako se ne plaši nobenih žrtev, da ohrani pravico do svojega národnega obstoja, potem je to vredno občudovanja in vsodbujanja k vztrajnosti. Pa bodi tako, mi hočemo in bomo vztrajali, to tem bolj, ker vidimo znamenja, da se naša poštena stvar vendar le polagoma bliža k svoji zmagi. Kajti v prvo se slovanška plemena avstrijska vidno približujejo eno k drugemu, se spoznavajo bolje, in vsled tega se učé tudi ljubiti se in vzajemno podpirati. To usposablja slovanška plemena, da v doglednem času z močjo in častjo zavzamejo eno stališče v cesarstvo, ki jim je določila Previdnost.

V drugo vidimo, da naglo propada najhujši nasprotnik národne enakopravnosti, nemško-liberalna stranka. Nikdar več se ne povrne ta stranka v to visoko zbornico v sedanji moči. S tem pa se zgublja oni pritisek, ki že mnogo let teži naše vlade, da ne morejo biti jednako pravične vsem národom. Nadalje je opaziti, da se vrši velik preobrat v duhovih: po liberalni stanki povspesevano materijalističko svetovno naziranje jelo se je umikati krščanskemu svetovnemu naziranju; krščansko svetovno naziranje se jači vidno, narodi se zopet obračajo h krščanskim idejam in s tem tudi h krščanski pravičnosti; in ta je temeljni pogoj prave, resnično pravične sprave med narodi.

Končno sem jaz tega menenja, da velika nevarnost, v kateri se je nahajala domovina pred kratkim in — jaz ne vem tega — se morda še nahaja, vendar odpre oči državnikom ter obrne njih pozornost do onih stebrov cesarstva in vladarske hiše, kateri stebri so zanesljivejši in gotovejši nego vsa politika dvojnih in trojnih zvez, jaz menim, do avstrijskih narodov. Toda te narode treba zadovoljiti, osvoboditi se morajo od vsake skrbi za svoj národni obstoj. In tako v svojih narodih zadovoljena Avstrija gleda lahko zavestno v bodočnost, naj že pride potem, kar hoče. S tem sklepam.

Celjske novice.

(Za „Spodnje-štajarski jubilejski zaklad“) dovolil je odbor tržke občine Rečica prispevek 100 kron. — Lepo število občin spomnilo se je vže na ta prevažen národni zaklad; pa še mnogo več jih je, katere še niso storile v tem oziru svoje narodne dolžnosti.

(Stenografijski tečaj) društva odvetniških in notarskih uradnikov v Celji, vrši se vže od meseca decembra pr. l. in napreduje prav pridno. Podučuje se v nemški stenografiji, ker je ista

potrebna za podlago poduku v slovenski stenografiji. Tečaj za poduk v slovenski stenografiji prične se okoli velike noči in upamo, da se bode takrat število slušateljev zdatno pomnožilo. Seda nji tečaj obiskuje 14 udov in 4 neudje. V občé to društvo lepo napreduje v vsakem oziru, želeti bi samo bilo, da bi se zunanji odvetniški in notarski uradniki še v večjem številu javili za pristop.

(„Celjski Sokol“ in mestni urad.) Čitateljem „Domovine“ je še gotovo v spominu, da je mestni urad celjski, hotel „Celjskemu Sokolu“ prepovedati, da bi si ta-le omislil svojo zastavo. „Celjski Sokol“ se je zoper to odločbo pritožil in visoko c. kr. namestništvo v Gradcu, katero je poučilo celjski mestni urad, da nima pravice omišljenja zastave in tudi nošenje te zabranjevati. Z zaukazom z dne 21. decembra 1896, št. 34657, je namreč visoko c. kr. namestništvo v Gradcu ugodilo pritožbi „Celjskega Sokola“ ter na žalost ali jezo celjskega mestnega urada spoznalo, da si sme „Celjski Sokol“ ne samo omisliti zastavo po priloženem načrtu ampak ž njo tudi javno nastopiti. „Celjski Sokol“ je sicer bil prepričan, da je bila prva odločba celjskega mestnega urada neutemeljena in da se bode njegovi pritožbi ugodilo, vendar se mora iz tega postopanja celjskega mestnega urada vsakdor prepričati, da se temu uradu vse mrzi, kar ni po pruskonemškem kroju. Kedaj bode prišel enkrat čas, da bodo celjski mestni očetje uvideli, da ne gre pritiskati slovenskega življenja ob zid! Časi so minuli, v katerem so bili Slovenci v Celji živelj druge vrste in ako tega nočejo celjski mestni očetje z dobro pripoznati, pa jih bodo že višje oblasti podučile, da veljajo državni osnovni zakoni za vse v isti meri.

(„Uradni list“ c. kr. okr. glavarstva v Celji.) Dobili smo prvo številko. Glava nas je zbolela, ko smo prečitali na čelu, da ta listič stane 3 gl. s pošto 3 gl. 50 kr. na leto. Vsebina je 7. notic, sedem notic v nemškem in slovenskem jeziku. No, če pa ta listič dobi 10 naročnikov, potem pa z Bogom časopisje. Dvomimo pa tudi zelo, da bode c. kr. okr. glavarstvo celjsko doseglo svoj namen, razglase glavarstva, poduk uradovanja in razlaganje postav širiti med ljudstvo tem potem. Povedali smo že jedenkrat in povdarjamo zopet danes, da bi oblastva uresničile lajše svoj namen, ko bi se posluževale res že med ljudstvom razširjenih časopisov; to bi bilo prvič mnogo ceneje in drugič bi ljudstvo zvedelo o važnih ukrepih uradov in oblastva. Tako pa listič ne služi nikomur in je le mala podpora celjski nemški tiskarni, v kateri se tiska nemško-prusko navdahnjeni listič „Deutsche Wacht“.

(Uradni dnevi) c. kr. glavarstva v Celji so naslednji: V Trbovljah, 8. februvarija; v Mozirju, 10. februvarija; v Ljubnem, 11. februvarija; v Šmarju pri Jelšah, 11. februvarija; v Konjicah, 16. februvarija; na Vranskem, 19. februvarija t. leta.

(O zamenjavi starih poselskih bukvic za predpisane nove) Z ozirom na odlok c. kr. okr. glavarstva v Celji z dne 28. julija 1896, št. 30943, opominjajo se občinski uradi vsled odloka visokega c. kr. namestništva z dne 9. novembra l. l. št. 23.171, še enkrat, zameniti stare poselske bukvice pri vsaki ponujajoči se priložnosti, da bodo leta 1897. vsi posli na Štajerskem, zlasti pa kmetški, v rokah imeli nove poselske bukvice do časa, ki je za likof postavljen.

(Javna uskrba obožcev na Štajerskem) Z odlokom z dne 1. decembra l. l., št. 9354, je visoki c. kr. deželni šolski svet sem-le naslednje prijavil: Če se pomisli, da učiteljstvo vsled svoje omike in zaradi tega, ker neposredno občuje z mladino in po njej tudi z vsemi sloji prebivalstva, spoznava vse potrebe in odnošaje prebivalcev, tedaj je ono posebno poklicano, da sodeluje pri zboljševanju javne oskrbe ubožcev. Zato se je v § 68. novega uložnega zakona vsprejela določba, katera namerja, da bi se učiteljstvo udeleževalo naloge krajnih ubožnih svetov. Učiteljstvo, vplivajoče na javno preskrbovanje ubožcev, dobi najlepšo priliko, pospeševati namen šole in doseči, da revni in zanemarjeni otroci redno obiskujejo šolo; tudi bi dobila doslej malo cenjena določba § 5. šolskega in učnega reda, kako je revnim otrokom oskrbovati potrebno obleko, še le pravo veljavo. Gledé na

vse to in na zgoraj omenjeno določbo zakona opozarjajo se vsled prošnje štaj. deželnega odbora vsa šolska vodstva, naj vplivajo na sebi podrejene učitelje, da ne bodo samo sprejemali vabila k ustupu v krajne ubožne svete, temveč tudi pospeševali snovanje takošnih svetov, in da učitelji sploh podpirajo občine, izvršujoče javno oskrbo ubožcev.

(Avstrijska zveza prijateljev ptic.) Osrednje vodstvo tega mladega, pa jako delavnega društva osnovalo je v prvih štirih mesecih svojega delovanja nič manj kot 150 podružnih predstojništev v vseh delih naše kronovine. Na izvoljene društvene voditelje razposlalo se je okoli 12.000 listov za soude in ravno toliko okrožnic; vesel vspeh glede blagega namena, zaradi katerega se je ustanovilo to veliko društvo: borenje zoper strašno klanje na spodnjem Tirolskem in Dalmaciji, boj proti šegi mrtve tiče rabiti kot gizdavino in skrb za koristne ptice. Ker znaša najnižji letni donesek le 20 kr., gotovo ne bode težko ustanoviti novih krajnih skupin. Več o tem naznani osrednje vodstvo v Gradci ali pa c. kr. razpregledni zemljemerec (geometer) izmernega okrožja celjskega II. v Celji, kateri tudi rad da vsako nadaljno pojasnilo.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) je imelo dne 3. januarja t. l. svoj letni glavni zbor, katerega se je vdeležilo 30 udov in 1 gost. Društvu sta na novo pristopila gdč. L. Piano, učiteljica na Spodnjem Štajerskem kot pravi in g. Ljud. Uratarič iz Vojnika kot podporni ud. Izražam srčno željo, da bi še drugi prijatelji šole društvu pristopili kot podporni udje. — Po lepem nagovoru predsednika, g. A. Brezovnika zapel je kvartet pesem „Pogled v nedolžno oko“, prečital se je zapisnik o zadnjem zborovanju in na vrsto je prišlo več važnih društvenih reči, o katerih se je vršil dolg in živahen razgovor. Predavanje g. Knaflča o risanju, se je pa moralo preložiti, ker je zmanjkalo časa. Z navdušenjem je bilo sprejeto tajnikovo letno poročilo, o katerem se je naglašalo, da stoji društvo na krepkih nogah in da je v pretečenem letu prav vrlo napredovalo. Ob koncu leta je bilo nastopno število udov: 1 častni (g. Brezovnik), 61 pravih in nič podpornih. Celo leto je bilo 8 zborovanj, h katerim so udje jako pridno zahajali, kajti vsacega zborovanja se je vdeležilo povprečno 33 udov. Celo leto nobenega zborovanja niso izpustili tile: gdč. Kovačič in gg. Brinar, Krajnc, Logar, Stukelj, Šah in Vrečar st. Žal, da je še vedno nekaj šol, ki celo leto niso bile zastopane pri nobenem zborovanju. Te so: v celjskem okraju edina Doberna, v laškem pa: Sv. Jedert, Jurklošter, Sv. Katarina, Sv. Miklavž in dekliška šola na Vodi v Trbovljah. — Pri posameznih zborovanjih je prišlo na vrsto mnogo v delokrog učit. društev spadajočih podavanj in poročil, predlogov in nasvetov, uprašanji iz „vprašalne skrinjice“ ter več drugih društvenih reči. Tudi petje se je še precej pridno gojilo, a želeti je, da bi se v novem letu še bolj; kajti učiteljstvo je v prvi vrsti poklicano, da goji in širi lepo pelje, z ubranim petjem si lahko pridobi srce milega naroda. — K sklepu vspešnega tajnika v svojem poročilu svoje sotovariše (ice) k vstrajnemu delu ne le v šoli, med štirimi stenami, nego tudi v javnem življenju, osobito pa v učit. društvih, ki so prva podlaga učiteljski organizaciji. — Dohodkov je imelo društvo v minulem letu okoli 80 gld. in približno toliko tudi stroškov. — Prihodnje zborovanje se vrši v nedeljo dne 7. februarja t. leta.

(Nov odbor učiteljskega društva za celjski in laški okraj) za leto 1897. konstituiral se je pri glavnem zboru v Celji dne 3. t. m. naslednje: g. J. Stukelj, šl. voditelj na Svetini, predsednik; g. A. Brezovnik, učit. v Vojniku, preds. namestnik; g. F. Brinar, šl. voditelj v Črešnjicah, tajnik; g. L. Šah, učit. v Trbovljah-Vodi, blagajnik; g. I. Krajnc, učit. na okol. šoli v Celji, knjižničar; g. A. Munda, učit. v Št. Jurji ob juž. žel., pevovodja; gdč. Kovačič, učit. v Petrovčah in g. A. Gnus, nadučitelj v Dolu pri Hrastniku, odbornika.

(Važno za posojilnice.) Razen drugih neposrednih pristojbin morale so posojilnice vsako leto — in tudi letos bodo še to storiti morale — plačevati 20% pristojbine od izplačanih in

pripisanih obresti hranilnih vlog. Vsled sklepa državnega zbora bodo te takse leta 1898. odpadle. Toda po novi davčni postavi bodo posameznim hranilničarjem od vloženih svot naložili nekaj „rentnega“ davka.

(„Vahtaričnim“ patronom) še sicer nikdo ni pripisoval mnogo modrosti, a da so tako nevedni, kakor so pred kratkim pokazali, res nismo verjeli. V jedni zadnjih številkih protivil se je imenovani listič proti temu, da bi jeden slov. deželnih poslancev postal deželni odbornik, češ, Slovenci so itak zastopani v deželnem odboru, ker je dr. Sernec deželnega glavarja namestnik. Tega seveda listič ne vé, da nadomestujejo na mestniki deželnih glavarjev slednje samo v vodstvu dež. zbora, ne pa tudi v deželnem odboru, s katerim nimajo ničesar opraviti. Taki nevedneži hočejo na politiko uplivati in v javnem življenju biti upoštevani?

(Dr. Foregger) pel je svoj „Schwanengesang“. Izbral si je za to svoj „Steckenpferd“, celjsko vprašanje. A to ni bil hvaležen predmet, ker v tem vprašanju se dandanes zamore mlatiti le prazna slama. In to je Foregger storil prav pošteno, samo pleve, pšenice nič. Iste stvari, katere je sedaj povedal, premler je on in drugi že neštivilokrat. Njegov govor zatorej tudi ni uplival na izid glasovanja o celjski gimnaziji, na tem izidu je dr. Foregger čisto nedolžen. Druzega mnenja so seveda celjski mestni očetje, ki so se požurili, izreči svojemu poslancu „najtoplejšo zahvalo za njegov veliki govor“. Ta sklep mestnih očetov je seveda gola demonstracija; včasih je sicer dobro, če se demonstrira, a povod mora biti pomenljiv, ne pa smešen. Mo goče pa, da so Celjani to priliko le porabili za to, da so s svojo zahvalo dali svojemu poslancu na lepši način — sledeče slovo: „Der Mohr hat seine Schuldigkeit — nicht gethan, der Mohr kann gehen“.

Spodnje-štajerske novice.

(V Žalcu) nameravajo osnovati obrtno nadaljevalno šolo z nemško-slovenskim poučnim jezikom. Radi tega bila je deputacija v soboto dne 9. t. m. pri c. kr. okr. glavarstvu v Celji. C. kr. okr. komisar g. Zeff razložil je deputaciji, da vlada jako rada podpira taka začetja in jo veseli, da so se našli gospodje, ki hočejo oživeti to misel. — Dobro bi bilo, da bi se po vsih slovenskih trgih in večjih krajih osnovala take šole, ker so one velikega pomena za srednji in obrtni stan.

(Vabilo) na koncert in veselico, koju priredi žalski tamburaški klub, dne 17. prosinca 1897, v nalašč za to prirejenih prostorih hiše g. Širca št. 41, v Žalci. Začetek točno ob 6. uri zvečer.

(Poštnemu uradu v Štoreh) pridali so začetkom tega leta tudi brzojavni urad.

(Iz Laškega trga.) Redka slovesnost vršila se bode prihodnji ponedeljek t. j. 18. t. m. ob 11. uri zjutraj v tukajšnji nadžupnijski cerkvi. Zlate poroke bodeta obhajala tukajšnja rojaka in ob enem soseda za Maličem: Blaž Šon roj. 29. januarja 1819. leta in njegova žena Tere zija roj. 25. septembra 1825. leta, poročena dne 29. oktobra 1854. leta in velik dobrotnik in mnogoletni ključar podružnice v Tremerjih: Janez Belej roj. 11. junija 1823. leta in njegova žena Marija roj. 7. avgusta 1822. leta, poročena 18. januarja 1847. leta. Res, častivredna starost. Oba para sta še čvrsta in zdrava. Kličemo jima: Še na mnoga leta! — Ob jednem poročil se bode ravno tu cerkveni ključar slavnoznane romarske podružnice sv. Mihela, Martin Topole z Marijo roj. Baloh. Živela! V pretečenem letu bilo je v nadžupnijski cerkvi laški 15.820 obhajancev; rojenih 129, umrlih 183 toraj 56 več mrtvih in 26 parov poročenih.

(Laški trg.) Dne 6. t. m. priredilo je naše „Bralno društvo za Laški trg in okolico“ v pivarni gosp. Kukeca, tamburaški koncert, kateri se je v vsakem oziru dobro obnesel. — Začetkom vspešnega pozdravljal je gospod Konrad Elsbacher, imenom bralnega društva, vrle tamburaše in se koncem svojega govora hvaležno spominjal našega presvitlega cesarja Fran Josipa I., kateremu je zaklical trikratni, gromoviti „živio“! — Cesarsko pesem, katera se je na to

od tamburašev spretno udarjala, je občinstvo stoji poslušalo. Domači tamburaški zbor, kateri se je še-le pred kratkem tukaj ustanovil, se je kar pri svojem prvem nastopu pri občinstvu, jako srečno vpeljal in žel po vsaki točki vspešnega, občno in burno priznanje. Želeli bi, da bi naš nadebudni, mladi tamburaški zbor, za katerega se je gospod Josip Boc priboril nevenljivih zaslug, še večkrat pozdravljali pri naših veselnicah, katere so ravno v zadnjem času postale nekaj redkeje. — „Bralno društvo za Laški trg in okolico“ pridobilo je z domačim tamburaškim zborom zares močen steber in se nada, da dosedaj še le 9. igralcev broječi zbor, pri drugem koncertu še številneje nastopi. Sosedno prijazno Celje poslalo nam je k veselici častno število obiskovalcev, katerim so se tudi tukaj pridružili zastopniki iz Vojnika, Žalca, Sevnice itd. — Šteli smo nad 50 tujcev pri veselici, katerim se je predsednik društva gospod L. Skuhersky zahvalil za prijazni obisk v toplih besedah.

(Otvoritev novega slov. šl. poslopja za laško okolico) vršilo se je na slovesen način dne 2. jan. t. l. — Po sv. maši, pri koji so domači pevci dobro peli, se je krasno poslopje — sigurno eno najlepših šolskih zgradb na Štajerskem — blagoslovalo, potem pa po visokor. g. glavarju H. Attems-u, proglasilo kot otvoreno. Mimo g. glavarja, ki je govoril nemški in slovenski, vdeležil se je slavnosti še g. okr. šl. nadzornik Leitgeb, prisostvovalo je domače učiteljstvo, a tudi več učiteljev iz laškega okraja, oziroma učiteljic in mnogo naroda bilo je navzočega.

(V Vojniku) se pevci in tamburaši pridno vadijo pod vodstvom gg. J. Kvaca in J. Brinarja. Želimo, da bi to vseskozi narodno delo imelo mnogo uspeha ter budilo med vojniškim življenjem pravo narodno zavest!

(V Arclinu pri Vojniku) umrl je dne 4. t. m. posestnik Jakob Samec p. d. Krž star 78 let. Rajni bil je oče pred nekaj leti umrlega zdravnika dr. Maks Sameca, bivšega župana v Kamniku (Kranjsko), deželnega poslanca za mestno skupino Kamnik-Ravdovljica-Tržič, slovenskega pisatelja, viteza Franc Jožefovega reda i. t. d. Bi je rajni oče Jakob mož-poštenjak, zvest sin svojega naroda in cerkve. Naj v miru počiva!

(Mozirska čitalnica) imenovala je pri svojem občnem zboru dne 10. t. m. č. g. Anton Aškerc-a svojim častnim članom.

(Iz Št. Jurja ob juž. žel.) slišali smo zadnje čase, samo lepe stvari. Skoro bi ne verjel samemu sebi, da je res, če ne bi videl na lastne oči, da naša slovenska občina, naš vzorno slovenski trg, občuje in dopisuje uradno vse nemški. Naj pride malo pušavnik na Rifnik, ker je zadnji čas, da malo podrega in naredi konec takemu uradovanju, ki dela sramoto ne le nam Šentjurčanom temveč celi slovenski stvari.

(Vabilo.) Dne 17. prosinca 1897. ob 6. uri zvečer priredi „Prostovoljno gasilno društvo v Šentjurji ob juž. žel.“, srečkanje, v gostiini gosp. A. Nendl na, v prid gasilnega društva za pripravo potrebnega orodja. Častiti gostje in gosp. društveniki se tem potem najuljudneje vabijo k obilni vdeležbi. Posebna vabila se ne bodo razposlala. Med in po srečkanju svira šmarska godba. Za mnogo lepih in dragocenih dobitkov skrbelo je društvo najbolje. Za vozove iz in na kolodvor skrbi društvo.

(Iz Kalobja nad Št. Jurjem ob juž. žel.) se nam poroča, da je ondi v Pobončevi koči 4letni deček brez varstva prišel do žareče železne peči in si vžgal obleko. Dete je brez pomoči v strašnih mukah umrlo.

(Utonil.) Jožef Karner padel je 15. dec. l. l. pri Voglajni v Savinjo in utonil. Dne 2. t. m. našli so ga ljudje pod mostom olarne na Zidanemmostu in ga prenesli v mrtvašnico v Loko, kjer je bil raztelesen in pokopan.

(Učiteljske spremembe v trboveljskem okraju) Gospodična Ana Wessnerjeva postala je učiteljica na vodenski dekliški šoli; gosp. Ivan Logar, učitelj v Trbovljah pride na enako mesto v Zidanmost; razpisano je mesto podučiteljice na vodenski šoli in učiteljsko mesto v Trbovljah. Gospod Lovro Šah dobil je I. „starostno doklado“.

(V Trbovljah) prodajajo vžgalice „družbe sv. Cirila in Metoda“ v Polakovih, R. Stenovicovih

in Mollovi prodajalnici. Te vžigalice so spravljene v prav lične škatljice; se rade vžgejo in dajo zanesljivo ogenj. Narodnjaki, sezite le samo po teh vžigalicah ter zahtevajte jih v vsaki prodajalnici.

(**Bralno društvo v Studenicah**) naznanja, da ne priredi v nedeljo 17. prosinca t. l. veselico, kakor je bilo pri zadnji veselici naznanjeno, temveč še le v prvi polovici meseca svečana, kar se bode pa pravočasno še natančneje naznanilo.

(**Narodna čitalnica v Rajhenburgu**) je imela dne 4. prosinca t. l. svoj prvi občni zbor v tem letu. Bila je volitev novega predsednika in novega odbora. Predsednikom je bil voljen g. Fr. Podkrajšek; podpredsednikom g. dr. M. Schmirmaul; blagajnikom g. B. Kunej; tajnikom č. g. G. Zrnko; knjižničarjem č. g. J. Merc; odbornikom g. J. Matko in kot namestnika g. L. pl. Reinhofen in g. Fr. Kacjan.

(**Slovenske posojilnice za leto 1896**) Posojilnica v Brežicah je imela lani sledeče dohodke: Vrtna posojila 11585 gld. 39 kr., hranilne vloge 41934 gld. 46 kr., prejete obresti od dolžnikov 3502 gld. 69 kr., pristojbina za upravne stroške 260 gld. 09 kr., zamudne obresti 18 gld. 84 kr., deleži 1000 gld. — kr., ustopenina 418 gld. — kr., posebna rezerva 701 gld. — kr., gotovina koncem leta 1895. 2294 gld. 93 kr., koleki 197 gld. 23 kr., uprava „Narodnega doma“ 704 gld. 53 kr., skupaj 62.617 gld. 16 kr. — Stroškov pa: Dana posojila 30607 gld. — kr., vzdignene hranilne vloge a) kapital 19410 gld. 28 kr. b) obresti 340 gld. 26 kr., upravni stroški 264 gld. 94 kr., naloženi denar v tujih zavodih 2057 gld. 38 kr., inventar 66 gld. 75 kr., posebna rezerva 701 gld. — kr., za dobre namene 85 gld. — kr., glavni deleži 55 gld. — kr., opravljeni 115 gld. — kr., dividenda od glavnih deležev 27 gld. 17 kr., Razni stroški 5 gld. — kr., uprava „Narodnega doma“ 4890 gld. 47 kr., koleki 197 gld. 93 kr., skupaj 58.823 gld. 98 kr., torej prometa 121.441 gld. 14 kr.

(**Umrli je**) Ivan Cuhalek, trgovski pomočnik na Mostecu pri Brežicah, pri svojih stariših dne 3. decembra 1896, v 20. letu svoje starosti. Bog mu daj večni mir in pokoj!

(**Čitalnica v Ljutomeru**) izvolila si je v svojem občnem zboru dne 6. t. m. sledeči upravni odbor: 1. Predsednik: Č. g. Ivan Skuhala, 2. Podpredsednik: G. Ivan Kukovec, 3. Tajnik: G. Fran Čeh, učitelj, 4. Blagajnik: G. Ivan Kryl, realni učitelj, 5. Knjižničar: G. Janko Karba, učitelj, 6. Odbornika: Gg. dr. Fran Rosina in dr. Anton Mihalič, okr. zdravnik. Namestniki: Gg. Josip Ivančič, c. kr. kontrolor, Tomaž Žargaj, c. kr. knjigovodja, Fran Sršen, tržan.

(**V Ptuj**) se prodajajo vžigalice in svinčniki družbe sv. Cirila in Metoda na drobno in debelo v prodajalnici veletržca g. A. Jurca. Slovenci, pridno kupujte to izvrstno blago sebi v čast, prekristni družbi pa v korist!

(**Bralno društvo v Podvinah pri Ptuj**) bo obhajalo svoj letni občni zbor na Svečnico dne 2. februarja 1897, l. ob 5. uri popoldne, v gostilnici g. Janeza Brusa, z običajnimi poročili in domačo veselico. Na obilno udeležbo vabi domačine in sosedé najljubneje odbor.

(**„Bralno društvo v Cezanjevcih pri Ljutomeru“**) ima svoj občni zbor v nedeljo dne 24. januarja t. l. ob 3. uri popoldne v šolskih prostorih z običajnim vspešdom. Za tem bode predaval ekonom g. Cerjak nekaj o trtoreji. Prosta zabava z govori in petjem domačega pevskega zbora vrši se v gostilni g. Murkoviča. K mnogobrojni udeležbi vlijudno vabi odbor.

(**Pri občnem zboru gasilnega društva v Cezanjevcih**) dne 6. t. m. bili so voljeni: načelnikom nadučitelj g. Fran Schneider; namestnikom Janez Rauter; tajnikom Franc Zacherl; blagajnikom Franc Dunaj; orodnikom Alojz Kšela in zdravnikom J. Ribič; vodjem plezalcev, F. Vunderl ml.; njegovim namestnikom, Franc Pušenjak ml.; vodjem brizgalničarjev, Vinc Kosi; njegovim namestnikom Franc Pušenjak st.; varuhom, Anton Feuš in Andrej Fornazerič; oskrbnik Branečki.

(**Vabilo.**) „Leposlovno bralno društvo pri Malinedelji“ bode imelo dne 31. januarja t. l. ob 4. uri popoldne v šoli svoj redni občni zbor s sledečim vspešdom: 1. Pozdrav predsednika, 2. poročilo tajnika in sklep računa leta 1896,

3. volitev novega odbora, 4. razni nasveti. K zborovanju vabi vsacega odbor.

(**Deželni odbor v Gradcu**) odredil je, da se imajo prirediti letos posebni kurzi za temeljito poučenje ravnanja z ameriškimi trtami in njih cepljenju. Ta poduk vrši se v vinorejski šoli v Mariboru, Borlu pri Ptuj in Lipnici. Poduk prične se dne 1. marca t. l. in traja do konca novembra t. l. Sprejme se v vsak tak kurz po dvanajst prosilcev vincarjev. Hrana in stanovanje je brezplačna in dobi še vsak obiskovalec po 4 gld. na mesec. Prošnje pošiljajo se do 10. februarja t. l. deželnemu odboru v Gradec.

Druge slovenske novice.

(**Jugoslavanski klub**) Dne 29. t. m. se snide v Ljubljani shod zaupnih mož katoliške stranke, da se posvetuje o dogovorih obeh strank glede skupnega postopanja pri bodočih državno-zborskih volitvah in glede ustopa slovenskih poslancev v jugoslavanski klub. Če ta shod pritrudi dogovorom obeh strank, se snide potem shod zaupnih mož narodne stranke.

(**Državna obrtna šola v Ljubljani**) Dne 5. t. m. je v državnem zboru naznanil sekcijski načelnik grof Latour, da misli vlada sedanjostrokovno šolo v Ljubljani preoslovati v popolno državno obrtno šolo.

(**Baron Hein**), deželni predsednik kranjski, baje v kratkem pride za namestnika v Gradec. Marki Baquehem bode namestnik na Dolenjem Avstrijskem. Slovenščine je baron Hein še precej več, a drugače pa Slovincem ne bode naklonjen, kolikor ga poznamo iz njegovega dosedanjega delovanja.

(**Finančni ravnatelj za Kranjsko**) gospod dvorni svetnik Plachky pojde v kratkem v pokoj. Govori se, da bode njegov naslednik višji finančni svetnik Jenny. Ta mož ima dobre prijatelje na višjih mestih in je vsled tega bil prišel za višjega finančnega svetnika v Ljubljano, da si slovenski ne zna. Mogoče je tudi, da še finančni ravnatelj postane. Delovanje tega moža na Kranjskem, zlasti njegove nasvete glede imenovanj finančnih uradnikov so že slovenski listi morali hudo obsojati in tudi v državnem zboru se je interpelevalo o tej stvari. Če Jenny postane finančni ravnatelj, bode slabo za slovenščino in slovenske uradnike pri finančnem ravnanstvu.

(**Usiljen nemški učitelj**) Minister Gautsch je pred leti urinil za glasbenega učitelja na ljubljanskem učiteljskišču češkega Nemca Sokolla. Te dni so pa morali tega učitelja suspendirati zaradi njegovega nedopustnega postopanja proti učenkam.

(**„Sokol ljubljanski“**) je na svojem občnem zboru dne 6. t. m. zopet izvolil dr. Ivana Tavčarja za starosta in dr. Josipa Kušarja za podstarosta in stari odbor. Na tem shodu se je sklenilo čestitati novemu praškemu županu dr. Podlipnemu, načelniku zveze čeških sokolskih društev.

(**Pri D. M. v Polju**) pri Ljubljani ustanovila se je konsumna zadruga.

(**Novo posojilnico**) so ustanovili v Selcih pri Škofjiloki. Načelnik jej je župnik Mat. Erzar.

(**Obesil se je**) v gozdu pri Zgornjem B. tjuju pri Kranju 68letni gostač Jožef Vidmar.

(**Na Savi pri Zagorji**) ukradli so neznani lopovi postajno blagajnico. Tatom bili so odnošaji žel. postaje dobro znani, ker so blagajnico odnesli iz pisarne, jo zunaj razbili in spraznili ter jo zopet potem postavili nazaj v pisarno.

(**Okrajna posojilnica v Radečah pri Zidanemmostu**.) registrovana zadruga z neomejeno zavezo, razpošilja „Vabilo k občnem zboru“, ki bode dne 21. januarja t. l. ob 9. uri popoldne v gostilni g. Franc Podlogarja v Radečah. Dnevni red: 1. Letno poročilo o stanju in poslovanju posojilnice leta 1896. 2. Predložitev računskega zaključka za leto 1896. 3. Razdelitev čistega dobička iz leta 1896. 4. in 5. Volitev načelnišтва in nadzorništva za upravno leto 1897. 6. Obrestovanje deležev. 7. O zidanju lastne za družne hiše.

(**Prvo mirovno sodišče na Kranjskem**.) Z dnem 1. februarja t. l. začne v Rovtah posloovati mirovno sodišče. Za osnovo te naprave

se je najbolje trudil c. kr. notar ribniški gosp. Ignacij Gruntar.

(**Slovenščina na Koroškem**.) Razpisana je lekarna v Borovljah na Koroškem. V dotičnem razpisu se samo „želi“ znanje slovenščine, a zahteva se pa ne, da-si v tem okraju bivajo skoro sami Slovenci. Poslanec g. Koblar je zaradi tega interpeloval te dni v državnem zboru. Kdo ve, če bode dobil kak odgovor, ker ministerski predsednik skoro na nobeno interpelacijo ne odgovori.

(**Nesreča v rudniku**.) V rudniku v Rablju na Koroškem je rudar Reger pal v devetdeset metrov globok rov in bil takoj mrtev.

(**Podpora Südmarki**.) Celovski mestni zastop je dovolil zloglasnemu društvu „Südmark“ petdeset goldinarjev podpore. Lani je bil dovolil samo petindvajset, letos je pa podžupan dr. Metnic predlagal višjo podporo, ker je to društvo jedino, ki podpira nemštvo v obrtnih krogih. Celovski mestni zbor je s tem pokazal svojo narodno nestrpnost; a svojih namenov „Südmark“ ne doseže, če bi jej celovski mestni očetje tudi slednje leto 500 gld dovolili.

(**Obsojeni iredentovci**.) V petek minuli teden bili so v Trstu obsojeni Alfred Rascovich, Mavro Gino in Ivan Menessini v pet- oziroma štiri- in tritedenski zapor. Ti trije junaki, samo mladi fantje, so bili nekega mešetarja pretepli, ker je žvižgal neko avstrijsko domoljubno pesem, ki ni prijala njih lahonskim ušesom. Ta dogodek zopet dokazuje, kakšne razmere da vladajo v Trstu. Ondu človek še avstrijskega domoljubja pokazati ne sme, če noče svojega zdravja ali celo življenja postaviti v nevarnost.

(**Poljedelsko ministerstvo**) dovolilo je 2000 gld. podpore kmetijski družbi za tržaško okolico.

(**Goriški deželni glavar grof Franc Corolini**) je tudi letos, kakor vsako leto podaril svojo plačo, katero dobiva kot deželni glavar, v znesku 2000 gld., zakladu v podporo za delo nesposobnih ljudij. Ta zaklad je osnoval visokorodni gospod grof sam.

(**Velik požar**) je bil na Sv. tri kralje dan v Bolcu na Goriškem. Zgorelo je več hiš in gospodarskih poslopij.

(**Obsojen slepar**.) V Reki je bil obsojen na 11445 gld. globe žid Izidor Pick, ki je ponarejal vino in osleparil državni zaklad.

(**Legar v Pulju**) močno pojema in upanje je, da bode v kratkem popolnoma prenehal.

(**Umrli je**) v Pulju na vročinski boleznici c. kr. poštni kontrolor g. Franc Bergant dne 9. t. m. Pokojnik je bil znan narodnjak.

(**Podporno društvo za slovenske visokoolce na Dunaji**) ima v soboto 16. januarja t. l. izvanredni občni zbor v dvorani hotela „zur goldenen Ente“ I Riemergasse, šte. 4, I nadstropje. Na dnevnem redu je volitev predsednika po pokojnem g. Ivan Navratilu, oziroma tudi volitev odbora. Začetek ob 7. uri zvečer. Potem bo 3. večer slovenskega kluba z berilom gospoda c. kr. profesorja dr. Janko Pajka, „Krasoslovne črtice“. — Ker je tokrat dvorana prostorna in elegantna, menda ne bo več pritožb zaradi nedostatnega lokala.

Druge avstrijske novice.

(**Sedemdesetletnico**) je v ponedeljek slavil nadvojvoda Rajner. Ta nadvojvoda je bil predsednik prvemu avstrijskemu ustavnemu ministerstvu. Pozneje se bolj zanima za vojaštvo in pospešuje znanosti in umetnosti.

(**Novi državni zbor**) se baje snide že dne 26. marca t. l. Volitve imajo biti dovršene do dne 20. marca. Kakšno podobo bode imel novi državni zbor, se dandanes ne more še soditi. Največje premene bodo pri nemških strankah.

(**Dunaj**) Deželnim poslancem spodnjeavstrijskim bil je na Dunaji v petem okraju izvoljen Slovenec profesor Jožef Sturm. Profesor Sturm služboval je dalje časa v Novem mestu na Dolenjskem in je še v dobrem spominu radi njegovega požrtvovalnega in ljubeznivega vedenja.

(**Zati denar**.) Letos bodo v denarnokovnici izkovali 700000 komadov po 20 in 200000 komadov denarja po 10 kron. Kdaj pač pride ta denar v promet. Zlata veljava se nam že dolgo obeta.

„Pravi Dalmatincec“ se bode baje imenoval nov list, katerega začno izdajati dalmatinski lahoni v hrvaščini, ker vidijo, da s svojimi italijanskimi listi ničesa ne opravijo. List bi že bil začel sedaj izhajati, samo pravega urednika mu dosedaj še niso dobili. Ta list bode pač najboljši dokaz, da je Dalmacija hrvaška dežela, če bodo celo Italijani morali v hrvaščini list izdajati. Seveda uspeha ne bode novi list nič več imel, kot ga je „Kmetški prijatelj“, katerega so izdajali štajerski nemškutarji.

(Sprava na Češkem.) V nedeljo je bil mnogobrojno obiskan češki shod v Kolinu, na katerem je govoril dr. Rieger. Ta shod se je izrekel za združenje vseh čeških strank s plemstvom vred, da sporazumljeno z Nemci na podlagi popolne narodne enakopravnosti, da vkupe dosežejo obnovljenje češkega državnega prava. Nam se ne zdi verjetno, da bi se Nemci dali pridobiti za tako spravo, ker hočejo le gospodovati.

(Veliko posojilo.) Mesto Budimpešta misli vzeti 50 milijonov goldinarjev na posodo za razne naprave. Vidi se, da si Madjari samo prizadevajo, da bi prekosili z Budimpešto Dunaj. Ne ve se pa, če se to dobro konča. Kaj če ne pride na posled do kacega poloma?

Ogled po širnem svetu.

(Rusija in Bolgarija.) Nekatera znamenja kažejo, da odnošaji mej Rusijo in Bolgarijo niso več tako prijazni, kot so še nedavno bili. Rusija ni zadovoljna s sedanjo bolgarsko vlado. Rada bi videla, da so se poklicali na krmilo Cankov in drugi odločni prijatelji Rusije. Tudi bi bila Rusija rada, da se vsprejmo v vojno častniki, ki so bili zaradi raznih dogodkov morali ostaviti Bolgarijo. Rusija ni zadovoljna, da se je tem njenim privržencem dovolila samo pokojnina. Posebno se je opazilo, da car Nikolaj II. ni odgovoril na častitki bolgarskega kneza in sobranja povodom njegovega godu.

(Volitve za francoski senat) so za radikalce neugodno izpale. Voljenih je 69 zmernih republikancev, 12 konservativcev in 3 socijalisti. Upanja je sedaj pač malo, da bi senat privolil v kako premembo senatskega volilnega reda, kakor žele radikalci.

(Sultan in Armenci.) Francoski list „Revue de Paris“ je priobčil več člankov, v katerih se naravnost trdi, da je bil sultan zaukazal vse napade na Armence. Navodilo za te članke je neki dal francoski veleposlanik v Carigradu, Cambon, ki se ne vjema s sedanjim postopanjem francoske vlade in v svojih poročilih francoski vladi zahteva, da se naj odločneje postopa proti Turčiji. Navajajo se nekatera teh poročil. Ta list zatrjuje, da so Turki v Evropi in Aziji lani in predlanskim pobili nad 300.000 Armencev. Vse to se godi tako rekoč pred očmi kulturne Evrope, a se za vse to ne zmeni. — Ker velevlasti priganjajo sultana, naj vpelje kake preosnove, je naročil vladi, naj zaukaže vsem guvernerjem v Aziji, da poskrbe za velike demonstracije mohamedanskega prebivalstva proti vsakim preosnovam. Guvernerji bodo gotovo izvršili dana povelja. Bati se je v kratkem velikih nemirov.

(Boji na Kreti.) Dne 5. t. m. so bili na Kreti mohamedanci napali kristjane v več krajih. Jeden kristijan je ubit, več pa ranjenih. S tem hočejo mohamedanci preprečiti izvajanje preosnov na Kreti. Dvombe ni nobene, da jih je turška vlada nahujskala, da se bode sedaj zgovarjala, da zahtevanih preosnov izvesti ne more, ker bi se sicer spuntali vsi Turki na Kreti.

Dopisi.

Iz Št. Jurja ob j. ž. Zborovanje „Cesarjevič Rudolfovega sadjarskega društva“ dne 20. grudna pr. l. je bilo radi neugodnega vremena precej slabo obiskano. Kljub temu se je zbralo okoli 30 mož in iz sosednje župnije Slivnice g. župnik Kozinc in g. nadučitelj Kurbus. Predsednik g. dr. G. Ipavc navaja v začetku, da je dobilo društvo pri sadjarski zastavi v Celji častni diplom in da se je okoličanom za lepo sadje razdelila vsota 85 gld. Nadalje poroča, kaj je storilo društvo

tekem leta in predlaga, naj bi se do prihodnjega zborovanja posvetovalo, kako naj društvo proslavlja 50letnico vladanja našega presvitlega cesarja in mu kliče trikratni „živijo“.

Gospod potovalni učitelj Bele nas je s svojim zanimivim in dobro premišljenim govorom prepričeval, da si zamore kmet s pravilnim negovanjem sadnega drevja svoje gmotno stanje zelo poboljšati. Razlagal je nadalje, kaj je treba po zimi s sadnim drevjem početi in povdarjal posebno mazanje drevja, izrezavanja kron in gnojenje. Nekaterniki prosijo, da bi predsednik umetna gnojila naročil. G. Belé se pohvalno izreče o šentjurski občini, katera goji le izredne in najboljše sadne vrste, katerih le malokje najde.

Čast. g. Kozinc čestita v imenu vsega društva g. predsedniku, da je bil imenovan cesarskim svetovalcem. Predsednik se zahvali vsemu društvu kakor tudi g. Beletu za izborna predavanja in s tem sklene zborovanje.

Na svidenje v spomladi!

Iz kozjanskega okraja. Če si, cenjeni bralce, dopis iz kozjanskega okraja v predzadnji številki „Domovine“ dobro prebral, lahko si spoznal, da niso že obstoječe tukajšnje okrajne ceste, na svojem mestu, pa tudi si se lahko prepričal, da je neovrgljiva potreba, da se gradi nova cesta iz Lesične mimo Prevorja do Sv. Urbana. Če bi se ta cesta zgradila, bi bili trgi Kozje, Podsreda, Pilštanj in sploh celi okraj najkrajše zvezan z glavno progo južne železnice in Celjem; bilo bi pa tudi takorekoč mimogrede pomagano tistim zapuščenim občinam kozjanskega okraja, ktere še nimajo nobene okrajne ceste.

Gotovo si misliš, da bi imeli prebivalci že imenovanih trgov oziroma njih predstojniki največ povoda sprožiti misel in tudi delati na to, da bi se toli potrebna cesta mimo Prevorja gradila. V trgih osobito v središču okraja bivajo večidel omikani možje, kateri bi imeli naprej spoznati važnost in potrebo že omenjene ceste. Ali misliš, da so kaj storili? Nič! Pač pa se sliši praviti, da so zastopniki iz trgov še zdaj največji nasprotniki v tej zadevi.

Kaj pa okrajni očbor, kateri mora skrbeti za splošni blagor okraja, posebno pa da potrebne ceste gradi in vzdržuje? vprašal boš morebiti. — Tudi ta iz svojega lastnega nagiba ne stori nič!

Toraj nobeden duh v celem okraju, od kterege bi se lahko kaj več pričakovalo, kakor od priprostega kmeta, se ni ganil, da bi sprožil na pravem mestu misel za grajenje prepotrebne ceste. V raznih prilikah se je sicer povdarjala potreba ceste mimo Prevorja že več kakor polovico stoletja, ali nobenemu ni bilo mar, da bi se storil odločni korak. Morali so ubogi kmetje tistih občin, ktere še nimajo nobene ceste poskusiti svojo srečo. Te občine združene z drugimi občinami vložile so v letu 1891. prošnjo za zgradbo okrajne ceste iz Lesične mimo Prevorja na Sv. Urban pri okrajnih odborih kozjanskem pa tudi v šmarijskem, ker bi se moralo nekaj ceste speljati po šmarijskem okraju. Občine so pričakovale, da se prošnji ustreže, kajti še večje koristi kot one, imeli bi trgi in drugi deli okraja. Tudi so kmetje obljubili dati zemljišče za cesto brezplačno, mnogo lesa, voženj in težakov kakor tudi gotovega denarja, kar bi znašalo okoli 7000 gld. Okrajni odbor kozjanski se je pa kazal tedaj slepega in gluhega ter prošnji odrekel, vendar pa predložil plenarni seji. Tam so zastopniki spoznali potrebo ceste in naročili odboru prositi v Gradec za deželnega inženirja, da progo zmeri ter izdela načrt in proračun. Človek je tedaj mislil, da se je zadeva spraviša v tir, pa okrajni odbor je vso stvar pustil ležati. Tri leta ni bilo ne sluha ne duha. Občine so torej v letu 1894. vnovič prosile. Kaj misliš, kako jo je okrajni odbor kozjanski pa zdaj pogruntal? Občinam, je naročil naj dajo na praviti na svoje stroške načrt in proračun ter potem predložijo okrajnemu odboru. Torej ubogi kmetje, kateri si itak vsled pomanjkanja dobre ceste ne morejo pomagati, naj še plačujejo inženirja. Posebno za občino Prevorje je bilo težavno, ko je v letu 1890. postavila šolo za 10.000 gld. Pa storile so občine, dale že okoli polovico proge trasirati, ter so že tudi predložile načrt in proračun od trasiranega zemljišča. Več ne

morejo in zato je v mesecu avgustu l. l. okrajni zastop v plenarni seji okrajnemu odboru naročil, dati na okrajne stroške trasirati dalje cesto. Kaj bode pa zdaj kozjanski okrajni odbor storil to ne vem, vem pa, da mu je na tem ležeče, da se bo grajenje ceste odkladalo, kolikor mogoče in sicer brez stvarnega uzroka.

Težko je uganiti, zakaj da nekteri odborniki in zastopniki kozjanskega okraja nočejo spoznati potrebo ceste. Kaj bi lahko storil gosp. župan kozjanskega trga, kateri je ob enem načelnik okrajnega zastopa, to ni treba razkladati. Gotovo pa še on ni prišel do spoznanja, da je trg kozjanski po sedanjih cestah, kakor v kotlu, drugače bi ne bil še z nekim drugim gospodom vred tako mlačen v zadevi prošnje za cesto. Ali bi ne bila čast gospodu županu in načelniku okrajnega zastopa, ko bi se goreče in marljivo poprijel te zadeve? Ali bi si ne spletel ta pospod lovorov venec, če bi se ta cesta zgradila po njegovi marljivosti in bi se trg kozjanski, kakor sploh celi okraj povspel na visoko stopinjo izobraževalnega napredka?

Iz Beljaka. Večina cenjenih bralcev „Domovine“ si komaj predočuje težave, koje se stavijo povsod nasproti duševnemu razvitku naših koroških sobratov. Ni res ne lahkoča tukaj, sosebno v neposredni bližini beljaške trdnjave, pripraviti zборе ali narodne veselice. Tembolj veseli in ponosni a ne manj hvaležni trudopolnemu prizadevanju nekaterih odličnih poedincev moramo biti, da se je kaj enacega toli izborno izvelo.

Dne 6. prosinca t. l. imela je namreč podružnica sv. Cirila in Metoda svoj letni občni zbor v gostilni pri Štajercu v Št. Lenartu pri 7 studencih. Bil je to zbor, narodna veselica in nekako slovesno taborovanje ob enem. Sešlo se je lepo število gostov — sosebno živahne mladine. Dnevni red je imel naslednje točke: 1. Načelnikov pozdrav. 2. Poročilo tajnikovo in blagajnikovo. 3. Volitev dveh pregledovalcev računov. 4. Volitev novega načelnikstva. 5. Volitev dveh zastopnikov k velikej skupščini. 6. Razni nasveti in predlogi. 7. Domača zabava.

Načelnik gosp. Vuti pozdravil je navzoče s kratkimi, a presrčnimi besedami. Pri tajnikovemu poročilu omenilo se je, da je lanski zbor g. Dragotin Hribar iz Celja počastil za kogar navdušeni govor se mu društvo opetno iskreno zahvaljuje.

G. Knaflič je izvoljen tajnikom, a mesto njega pregledovalcem računov g. Ranc. Na vsestransko odobravanje in priprošnjo ostane gosp. Vuti znanaprej načelnik. Pri domači zabavi vršila se je smešna prostovoljna dražba. Nepretrgnani smeh polnil je sobano, ako se je prodal koledar za lesne trgovce — a iz zavitka prikazal se je zavoj plenice, mesto samovara, po kojem so seveda ženske posegle — lesene pipe.

A tembolj radostno smo se smejali na koncu, ko se izkaže čisti dobiček za razprodano, nad 20 gld.

Neka učenka je prednašala pesmico „Pri jaslicah“, a načelnikova hči „Predica“. Zraven pevave so izurjene pevke iz Brnce in okolice našle narodne. Preč. g. Einspieler, župnik podklosterski, navajal je v navdušenem govoru namen in svrha našega društva, slikal nekane in sile naših nasprotnikov, pri njihovem podjarmljenju ter nazadnje premilo polagal na srce napolni mladini ljubezen za dragi svoj jezik, za mili svoj rod. Vse točke izvedle so se sijajno. Žal, da je itak majhnemu številu gorko-mislečih učiteljev in javnih uradnikov zbog vladne sapa vdeležitev povsem onemogočena.

Prisotniki pa, koji tega večera pač ne zabimo, kličemo g. načelniku in odbornikom, sosebno preč. za sveto stvar toli vneti duhovščini: Nebesa naj vas blagrujejo za vaš nesebični napor.

Narodno-gospodarske novice.

Nekaj malega iz lastne skušnje.

Ko sem minule dni opazoval dva delavca, ktera sta posamezne, na travniku stoječe pečine razstreljevala, opozori me mlajši delavec na veliko množino kebrov (tujavi hrošči ali keber — der Maikäfer), kateri se vže popolnoma raz-

viti — kako pód pod zemljinem površji nahajajo ter tam željno pričakujejo prihod prelepega majnika — da bi zapustili tesno podzemeljsko hišico in se veselili zlate prostosti. Ko mi je delavec še raztolmačil, zakaj se kebri baš vsako četrto leto prikažejo, spomnil sem se na jako važen ukrep slavnega okrajnega odbora celjskega, s katerim se je leta 1893. občinskimi zastopom ukazalo, da naj ti na račun okrajnega odbora plačajo za vsak liter nabranih hroščev neko določeno svoto. Prav koristno bi bilo, ako bi slavni okr. odbor tudi za tekoče leto kaj takega ukrenil. Cela stvar je pa imenitne važnosti; zaradi tega bilo bi umestno, ako bi visoki deželni odbor vsem okr. odborom naročil, da naj tako postopajo, kakor je celjski leta 1893.

Bodi mi dovoljeno, da z naslednjimi vrsticami opozorim častite bralce „Domovine“, posebno pa ljudske učitelje in sploh sadjerejce, na nekega drugega škodljivca naših sadnih dreves in da povem o njem nekoliko iz lastne skušnje. Odveč bi pač pilo še razlagati, kolike koristi je umna sadjereja za našega kmetovalca. Ako bi moja beseda veljala, morali bi se otroci v naših ljudskih učilnicah še veliko več pečati sè sadjerejo — in vsaka fara, vsaka občina, vsaka vas morala bi imeti svojo lastno drevesnico. Koliko je pri nas še cest, potov in travnikov, kateri bi se lahko zasadili sè sadnimi drevesi! Koliko tisoč in tisoč goldinarjev prišlo bi lahko po sadjereji v našo lepo domačijo. Češka dežela je v tem oziru naši materini deželi za veliko naprej. Češka dežela je podobna velikemu vrtu, kajti ob dobro obdelanih njivah in travnikih, ob cestah in potih, povsod se nahaja obilo sadnih dreves, kateri pa niso deželi le v kinč, ampak tudi v veliki dobiček. Ako pa našega kmeta vprašaš, zakaj se bolj ne peča sè sadjerejo in zakaj ne zasadi svoje travnike z drevesi, odgovoril ti bode približno tako-le: „Zakaj bi jaz travnike z drevesi zasadil, ko bi mi pa tam vse sadje ljudje pobrali!“ — To je odgovor ozkosrčnega kmeta — in kdo mu bode zameril? V tem oziru treba mu je dobrega zgleda, rauji, nepozabljivi gospod J. Hausenbichler zavzel je v tem oziru pravo stališče. Vse, še tako oddaljene travnike zasadil je z drevesi — in ko so ga ljudje opozorili, da on od teh dreves niti enega jabolka ne bode dobil, dejal jim je hladnokrvno: „Naj ljudje le krađejo sadje; ta pritožba bode pa utihnila, ako bodo vsi posestniki tako delali, kakor jaz“. In res; njegov zgled našel je kmalu posnemovalcev. Nekteri vrli Žalčani in Gotovljani zasadili so travnike vže tudi sè sadnimi drevesi — in upati je, da bode v teku let cela divna Savinjska dolina podobna sadnemu vrtu in da bode prebivalcem doprinašala še obilnejših dohodkov. V uredničenju tega je vže in bode veliko pripomoglo vrlo društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah. A sadna drevesa saditi je premalo, treba jih je tudi oskrbovati in negovati.

Imam navado, da v šoli otroke opozorim na vsa važnejša sadjerejeva opravila. Sedaj po zimi sem jim med drugimi tudi povedal, da naj sami ali pa njih stariši otrebijo sadna drevesa goseničnih zalog. Vse ovelo listje, katero se čez zimo na vejah nahaja, mora se potrgati in sežgati. V teh ovelih listih prezimujejo, kakor je obče znano, gosenice jako škodljivega, glogolovega belina. Vsako leto opozorim otroke pa še tudi na prstenčarjeva jajčica, ktera se na vseh sadnih drevesih v obilici nahajajo in se po zimi lahko odpravijo; vendar je k temu delu treba bistrega očesa. Samica tega malo znanega, ponočnega metulja polaga namreč svoja jajčica na mladike eno tik druge v kolobarju tako, da stori kacic 300—400 jajčic kratko — prstanu podobno cevko. Kaj več o tem škodljivcu najdeš v prelepi Erjavčevi knjigi: „Naše škodljive živali“ na strani 165. Da se otroci, posebno pa fanti za tega škodljivca bolj zanimajo, pokažem jim nekaj takšnih prstanov in jim za deset takih obljubim eden krajcar. Za eden krajcar kupim jaz toraj od otrok približno 3000—4000 prstenčarjevih jajčic. Eno leto izdal sem na ta način 25 kr. in sem toraj imel blizu 100 000 prstenčarjevih jajčic, oziroma gosenic v svoji oblasti. Vse te prstane snel sem iz mladik in v veliko kupico spravil, katero sem s papirjem pokrtil in med okno postavil. Ako računimo, da deset go-

senic uniči eno jabelko, oziroma, da deset gosenic jablani toliko škoduje, kolikor je eno jabelko vredno — kar gotovo ni pretirano — tako sem s 25 kr. otel 10.000 jabelk in ako nadalje računimo, da so štiri jabolka vredna eden krajcar tako mi je 25 kr. vrglo v teku enega leta 25 gl. t. je 10.000% obresti. Ali ni bil ta denar dobro naložen? Te obresti sicer niso padle v moj žep — ampak žepe tukajšnih sadjerejcev. Ako bi vsi ljudski učitelji priredili takšno nabiranje, upati bi bilo, da bi se v teku nekaj let ta škodljivec sadnih dreves popolnoma zatrl. Na delo toraj! Kakor sem vže omenil, imel sem eno leto veliko množino jajčic v kupici med oknom hranjeno. Ko je spomladi tistega leta solnce začelo toplje sijati, izlezele so iz jajčic drobne gosenčice v celih trumah. Ker pa v kupici zaželjenega živeža našle niso, zapredle so se čez nekaj dni in poginile. Čez dva ali tri tedne zapazil sem v tisti kupici novo izpremembo. Kupica je bila namreč polna malih, čisto drobnih, črnih mušic. Kaj pa to? — Po dolgem premišljevanju prišel sem do sklepa, da morajo te mušice biti neka vrsta najezdnikov (Schmarotzer), ktere pa dosedaj še nisem opazoval. Knjiga „Die nützlichen Insekten“ von M. Dr. H. M. Schmidt, Göbel, dala mi je potem pojasnilo ter me podučila, da so dotične mušice najezdniki prstenčarjevih jajčic (ichneumon (Encyrtus) tardus). Samica tega najezdnika polaga namreč v prstenčarjeve jajčica po eno svojih jajčic, iz katerih izležejo male linčike, ktere živé od vsebine jajca in ga ob enem uničijo — se potem v jajci zabubijo in dadó naposled popolnega najezdnika. Z velikim veseljem sem potem takem papirnati pokrov kupice odstranil, okno odprl in dal tem prekoristnim živalicam zlato prostost. Prstenčarjeva jajčica takoj zažgati, bilo bi torej napačno, ker bi bil z neokuženimi jajci sežgal tudi veliko množino koristnih najezdnikov. Prosti najezdniki pa so se takoj zopet spravili na delo in so po drevesnih mladikah iskali zaželjene prstane. Ali ni to najlepša prilika, da učitelj otroke opozori na neskončno božjo modrost in dobroto? — Sedaj pa sem prišel tudi do preprčanja, da je bil moj račun napačen; mojih 25 kr. ni dalo celih 10.000% obresti, ampak morda le polovico od tega, kajti polovico jajčic uničila je po koristnih najezdnikih božja roka.

Veselilo bi me, ako bi te vrstice spodbudile p. n. tovariše in tudi druge sadjerejce k enakemu, jako zanimivemu delovanju. Ako dobi kedo manj znanega škodljivca v roke in želi o njem kaj več zvedeti, naj mi ga pošlje, mogoče, da mu zamorem potem zaželjeno pojasnilo dati.

Konečno usojam si še edenkrat vse slavne okrajne in občinske zastope, vse sadjerejce in ljudske učitelje opozoriti na rujavega hrošča, kateri se bode letos v velikih trumah prikazal in veliko škode učinil.

Žalec, dne 1. prosinca 1897.

Anton Petriček.
ljudski učitelj.

(Globoko oranje) se priporoča kmetom. Na njivah, ki se globoko orjejo, se rastlin ne lotijo tako hitro razne bolezni in suša jim tako ne škoduje.

(Senice) so jako koristne ptice, kajti jako pridno pobirajo razne škodljive mrčese. Dobro je, če se senice privabijo v vrte. Senice ljubijo jelove gozde. Če se na vrtu po drevju obesi nekaj jelovih vej, pa se bodo senice udomačile na vrtu

(Proti podganam.) Podgane ne morejo trpeti duha morskih prašičkov in kozlov. Če hočeš pregnati podgane iz hleva, deni vanj morske prašičke ali pa kozla, pa se jih bodeš znebil.

(Mravlje) niso nič kaj priljubljeni gostje na vrtu. Odpravljajo se, če se jim razkopavajo mravljišča in polivajo z vročo vodo.

(Bosenske češplje) so dosedaj po svetu jako slovele. Sedaj pa jim preti nevarnost od kalifornskih češpelj, katere začenjajo po nizki ceni privažati v Evropo. V Kaliforniji in sploh v vseh južnih zjedinjenih državah je dosti in lepega sadja.

Razne stvari.

(Redka najdba) V Nedvedicah na Moravskem, je dne 4. prosinca t. l., kakor se je tamošnji orožniški postajavodja prepričal, dninar Janez Beneš med tem, ko je v kamenolomu tamošnjega kamnoseškega mojstra Franca Ubliz, lomil kamenje, prav po naključju našel v skali, večjo svoto starih srebrnjakov, večjidel iz 16. stoletja. Srebrnjaki, kteri tehtajo 1. klg 70 dkg. so se točasno pustili v varstvu pri posestniku kamenoloma. Naznanilo najdbe in trije srebrnjaki pa so se v poslali dotičnemu službenemu uradu. Kako so srebrnjaki prišli v trdo skalo, je res čudovito.

(Avtomatični ali samogiblivi topovi) so Američana E. I. Penningtoma najnovejša iznajdba. Na voz, ki ima 4 kolesa z gumijevimi obroči, sta pritrjena dva topova, katerih jeden je naprej, drugi nazaj obrnen, se moreta v polukrogu sukati in sta preskrbljena z municijo vsak za 500 strelöv. Stroj, katerega ravna vojak, ki ima svoj sedež med topovoma, giblje voz in strelja. Voz, topova in vojak so z železnimi pločami zavaranani proti puškini, celo proti topovi krogli. V 1 minuti je mogoče 50 do 70krat streliti. Voz na ravni cesti prevozi daljo 45 angleških milj. Mora se misliti, koliko morejo taki topovi storiti. ko še celo delujejo brez moštva! Razne vlade so že v dogovoru z izumiteljem te iznajdbe.

(Kuga v Bombaju.) Fanatizem mohamedancev prozročča oblastim v Bombaju strašnih nepravil in zaprek, kar je tudi jeden glavnih vzrokov, da se ta pošast širi vse dalje. Mohamedanci ne puščajo uradnikov v hiše niti ne puste bolnikov prenašati v bolnišnice. Jeden njih duhovnikov prepoveduje, da je nasprotno zapovedim prerokovim prenašati bolnike iz stanovanja (!) Neki drugi ugledni mohamedanec pa oporeka tej trditvi. Tako se je poleg ali pravo; Razne vlade zaradi kuge, razvila še živahna teologiška prepirka.

Za zastavo „Celjskega Sokola“ poslali so nadalje svoje prispevke vsled razposlane okrožnice naslednji darovatelji: G. Franjo Kalan, knjigovodja tvrčke P. Majdič v Celji 2 gl., g. dr. Josip Kolšek, odvetnik na Laškem 1 gl., g. A. Reich v Gradcu 4 gl. — Nadalje je nabral med ljubljanskimi rodoljubi gospod Avgust Jagodič, trgovski poslovodja svoto 35 gl. ter nam isto vposlal. Darovali so: G. dr. Ivan Tavčar, odvetnik in starosta ljubljanskega „Sokola“ 5 gl., g. I. Zagraški 3 gl., g. Matija Dolničar 1 gl., g. F. Čuden in soproga 2 gl., g. T. Rozman 1 gl., g. Miroslav Kolman 1 gl., g. Anton Milavec 1 gl., g. Stricelj 1 gl., g. Anton Dečman 1 gl., g. Fr. Šarabon 1 gl., g. Ivan Nedeljko 1 gl., g. V. Sušteršič 1 gl., g. Anton Krejči 1 gl., gg. Gričar in Mejač 2 gl., g. Ivan Jagodič 1 krono, g. Lojze Vernik 1 krono, g. Fran Agnolo 1 krono, g. fotograf Rovšek 1 gl., g. Hugo Turk 1 gl., g. Ivan Jager in soproga 2 gl., g. Franjo Mulaček 1 gl., g. Anton Umberger 1 krono, g. Vekoslav Zajec 1 krono, g. Uroš Kersnik 1 krono, g. Heribert Walland 1 krono, g. I. Koklič 1 krono, g. I. Uršič 1 krono, g. I. Krakar 1 krono, g. I. Spreitzer 1 krono, g. I. Kraker 1 krono, g. Vinko Čamerik 1 krono, g. Ivan Vončina 1 gl. in g. Alojz Jurkovič 1 krono. V sled okrožnice daroval je tudi g. Franc Gerec, trgovec v Pišecah 2 gl. Vsem dosedanjim in bodočim veldušnim darovateljem, zlasti gospodu Avgustu Jagodiču, kateri nam je obljubil nabrati v Ljubljani še več doneskov in posebno častitim ljubljanskim darovalcem in darovalkam izrekamo srčno zahvalo ter jim kličemo, proseč jih nadaljne naklonjenosti, bratski: „Na zdar!“

Odbor.

Koledar.

Petek (15.) Pavel puščavnik; Maver op. — Sobota (16.) Marcel, p. m. — Nedelja (17.) 2. po razgl. Gospodovem. Anton pušč. — Ponedelj. (18.) Sv. Petra stol v Rimu. — Torek (19.) Kanut, Marij in dr. mm. — Sreda (20.) Fabijan in Boštjan, mm. — Četrtek (21.) Neža m. — Ščip dne 18. ob 9. uri 15 minut zvečer. Solnce stopi v znamenje vodnarja dne 19. ob 7. uri 12 minut zvečer.

Sejmi.

Dne 18. januarija v Petrovčah, Tilmiču, pri Sv. Petru v Gornji Radgoni, v Kapelah in Marenbergu. Dne 20. januarija v Arnovžu, pri Sv. Lenartu v Slov. gor. in pri Sv. Mohorju pri Rogatecu. Dne 21. januarija v Teharjih in na Bregu pri Ptujju (za svinje.) Dne 22. januarija v Mozirju in na Bizeljskem.

Loterijske številke.

Grad. c. 9. januarja 1897: 28, 84, 88, 65, 25
Dunaj, „ „ „ 13, 24, 86, 3, 30

Oženjen vrtnar

zmožen popolnoma zelenjadarstva in cvetličarstva se sprejme dne 20. marca t. l. mogoče, da tudi že poprej pri podpisnem vodstvu v službo. Plača znaša 360 gl. na leto, s prostim stanovanjem, 20 gl. nadomestka za kurjavo, 10 odstotkov od skupička, od prodane zelenjave ter cvetlic.

Slovenščine zmožen mora biti vrtnar v govoru in pisavi popolnoma. Istotako biti mora skozi pošten in trezen.

Prošnje s spričali spremljane pošljejo naj prošniki do 15. februarja

vodstvu deželne kranjske vinarske, sadjarske in poljedeljske šole na Grmu pri Novem mestu (Dolenjsko). (8) 2—1

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

naznanjam, da imam veliko zalogo finega starega in novega vina, katerega sem kupil naravnost od pridelovalca ter zamorem z njim postreči vzlic izvrstnemu blagu, prav po nizki ceni. — Nadalje naznanjam, da odprem s 15. dnem februarja v „Narodnem domu“ trgovino s specerijskim blagom, ter se priporočam slavnemu občinstvu in častiti duhovščini za mnogoštevilni obisk. Zagotavljam pošteno postrežbo z vedno svežim blagom. — Moja prodajalnica z žitom, sadjem, domačimi pridelki, kakor tudi s specerijskim blagom pa ostane tudi, kakor dosedaj na Ljubljanski cesti števil. 10 (pri „Kroni“).

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52-29

„Pri dobrem pastirju“!

Zdravnik vsega zdravilstva

Dr. Emanuel Julius Fridrich

naznanja

da ordinuje vsaki dan

od 1. junuarja 1897 v Žalci v novi hiši gosp. Senica — poprej pošta

(1) 4-2

Mehanični mlin

se odda takoj v najem, proti prav ugodnimi pogoji. Kaveje se zahteva 200-500 gl. — Pismene ponudbe se sprejemajo do dne 15. prosinca 1897. pod naslovom:

„Mehanični mlin“

(3) 2-2

na upravnitvo tega lista.

M. Ropas v Celji

naznanja, da ima vedno v zalogi najbolja in po najnovešem ameriškem sistemu stavljena pianino in glasovire (Stutz-Flügel) za prodati in izposoditi. (2) 3-2

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani

(južna železnica)

Črno in belo pristno vino po 23 in 28 gl. hektoliter.

(257)

P. n.

Uljudno naznanjam, da sem prevzel z dnem 1. januarja 1897 gostilno

„Felsenkeller“

oddaljeno le pet minut od mesta Celje.

Priporočam se sl. občinstvu za mnogobrojni obisk in zagotavljam vedno točno postrežbo; točil bi sem dobro, pristno vino in najbolje pivo ter imel vedno svežo kuhinjo.

Z velespoštovanjem

(266) 3-3

El. Juvanc.

Učenca

za trgovino, poštenege obnasanja takej sprejme v uk

Josip Vrečko

(4) v Podsredi (Hörberg).

Kdo pije

Kathreiner-Kneippovo sladno kávo?

Vsak, kdor hoče svoje zdravje ohraniti in utrditi, pa ob enem noče pogrešati prijetnega kavinega užitka. Bobova kava je, kakor znano, škodljiva, ker preveč živce razburja; ako se jej pa Kathreinerjeva primeša, jej odvzame škodljive učinke. *****

Vsak jo pije, ki se ne čuti prav zdravega. Posebno za take, ki bolehaljo na živcih ali v želodcu, izkazala se je Kathreinerjeva kava, čista brez primesi, v tisočerihi slučajih kot najboljša, najzdravejša in lahko prebavljiva pijača. *****

Vsak otrok in vsaka ženska naj pije Kathreinerjevo kavo, ki je tečna in se prilega slabemu in rahlemu telesu, naj bo že čista ali mešana z bobovo kavo. S svojim prijetnim, milim okusom se kmalu vsem prikupi.

Vsak, ki hoče pri gospodarstvu kaj prihraniti in vendar uživati okusno in zdravo kavo, naj si kupi Kathreinerjevo kavo. Naj bo čista ali mešana z bobovo, ugajala bo po okusu vsakomu. *****

Kathreiner-Kneippova sladna kava je v resnici zdrava družinska pijača, čist prirodan plod v celih zrnih, iz najboljšega slada izdelana in po Kathreinerjevem, v vseh deželah priznanem in od največjih strokovnjakov preskušene načinu z okusom prave bobove kave prekisana. Kathreinerjeva kava združuje toraj v sebi prijetni okus ptuje bobove kave in vse od zdravnikov priznane dobre lastnosti domačega slada. *****

Prošnja: Kdor noče biti goljufan in oškodovan, naj pazi pri nakupu na varnostno znamko in na obliko na strani Kathreiner.

Zavoji brez imena „Kathreiner“ niso pristni.

(259) 5-2

Na prodaj

je hiša s krčmarsko obrtnijo v Vojniku, stoječa tik sejmišča. Hiša je prtilična, trdno zidana, ima 4 sobe, obokano lepo klet; pri njej je gospodarsko poslopje in lep vrt. — Na prodaj je tudi lep vinograd v Kostivnici (Rogatec), obsežajoč čez dva orala in zasajen z izvrstno trto. — Več pove Anton Brezovnik v Vojniku pri Celji. (6) 3-1

Okrajna posojilnica v Radečah pri Zidanemmostu

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

imela bo

dne 21. prosinca t. l.

svoj

REDNI OBČNI ZBOR

in sicer

ob 9. uri dopoldne

v gostilni Franc Podlogarja v Radečah.

Dnevni red:

- 1.) Poročilo o stanju in poslovanju posojilnice.
- 2.) Razdelitev čistega dobička v znesku 631 gl. 77 kr.
- 3.) Obrestovanje deležev.
- 4.) Volitev odbora za upravno leto 1897.
- 5.) Volitev nadzornišva za leto 1897.
- 6.) Poročilo o nakupu zemljišča, kjer bi se sezidala lastna hiša. (7)

Trgovina

Dragotina Hribarja v Celji

sprejema v naročevanje različne pečate iz kavčuka in mesinga, nadalje vignete za pisma in steklenice, po najnižjih cenah.

Ravnokar izišel:

Stenski koledar cena 25 kr.

Skladni koledar « 60 »

s poštino 5 kr. več.

Dobiti je v trgovini Drag. Hribarja v Celji.

Molitvene bukvice

priproste, kakor tudi v najtinejih vezih, po vsakoršni ceni pri

Dragotin Hribar-ju v Celji

Posebno opozarjamo preč. g. katehete in duhovščino na velik izbor molitvenikov za šofarčke, kakor tudi odrasle.

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riebl

ordinira vsaki dan za zobobolne v lastni hiši.

Vrtne ulice (Gartengasse) št. 9 v Celji.

Plombira in ustavlja umetne zobe in zobje z zlato itd., tudi brez potrebe vunjemanja, ne ovira zvečenje, ne govorenje, garantuje za na popolnejšo izvršitev, enako najboljšim dunajskim delom. Izdira zobe brez bolečin po volji v plinovi veselni narkoti, pa odstrani zobne bledene tudi brez izžranja. (5) 12-1